तथैव सत्यभामाऽपि द्रौपदीं परिषस्वजे। पाण्डवानां प्रियां भार्य्यां कृष्णस्य महिषी प्रिया।
ततस्ते पाण्डवाः सर्व्वे सभार्य्याः सपुरोहिताः। आनर्चुः पुण्डरीकाक्षं परिवव्रुश्च सर्व्वशः।
कृष्णस्तु पार्थेन समेत्य विद्वान् धनञ्जयेनासुरतर्ज्जनेन। बभौ यथा भूतपतिर्म्महात्मा समेत्य साक्षाद्भगवान् गुहेन।
ततः समस्तानि किरीटमाली वनेषु वृत्तानि गदाग्रजाय। उक्त्वा यथावत् पुनरन्वपृच्छत् कथं सुभद्रा च स चाभिमन्युः। १२५७०
स पूजयित्वा मधुहा यथावत् पार्थञ्च कृष्णाञ्च पुरोहितञ्च। उवाच राजानमभिप्रशंसन् युधिष्ठिरं तत्र सहोपविश्य।
धर्म्मः परः पाण्डव राज्यलाभात्तस्यार्थमाहुस्तप एव राजन्। सत्यार्जवाभ्यां चरता स्वधर्म्मं जितस्त्वयाऽयञ्च परश्च लोकः।
अधीतमग्रे चरता व्रतानि सम्यग्धनुर्व्वेदमवाप्य कृत्स्नं। क्षात्रेण धर्म्मेण वसूनि लब्धा सर्व्वे ह्यवाप्ताः क्रतवः पुराणाः।
न ग्राम्यधर्म्मेषु रतिस्त्ववास्ति कामान्न किञ्चित् कुरुषे नरेन्द्र। नचार्थलोभात् प्रजहासि धर्म्मं तस्मात् प्रभावादसि धर्म्मराजः।
दानञ्च सत्यञ्च तपश्च राजन् श्रद्धा च बुद्धिश्च क्षमा धृतिश्च। अवाप्य राष्ट्राणि वसूनि भोगानेषा परा पार्थ सदा रतिस्ते। १२५७५
यदा जनौघः कुरुजाङ्गलानां कृष्णां सभायामवशामपश्यत्। अपेतधर्म्मव्यवहारवृत्तं सहेत तत् पाण्डव कस्त्वदन्यः।
असंशयं सर्व्वसमृद्धकामः क्षिप्रं प्रजाः पालयिताऽसि सम्यक्। इमे वयं निग्रहणे कुरूणां यदि प्रतिज्ञा भवतः समाप्ता।
धौम्यश्च भीमश्च युधिष्ठिरश्च यमौ च कृष्णाश्च दशार्हसिंहः। उवाच दिष्ट्या भवतां शिवेन प्राप्तः किरीटी मुदितः कृतास्त्रः।
प्रोवाच कृष्णामपि याज्ञसेनीं दशार्हभर्त्ता सहितः सुहृद्भिः। दिष्ट्या समग्राऽसि धनञ्जयेन समागतेत्येवमुवाच कृष्णः।
कृष्णे धनुर्व्वेदरतिप्रधानास्तवात्मजास्ते शिशवः सुशीलाः। सद्भिः सदैवाचरितं सुहृद्भिश्चरन्ति पुत्रास्तव याज्ञसेनि। १२५८०
राज्येन राष्ट्रैश्च निमन्त्र्यमाणाः पित्रा च कृष्णे तव सोदरैश्च। न यज्ञसेनस्य न मातुलानां गृहेषु बाला रतिमाप्नुवन्ति।
आनर्त्तमेवाभिमुखाः शिवेन गत्वा धनुर्व्वेदरतिप्रधानाः। तवात्मजा वृष्णिपुरं प्रविश्य तदैव तेभ्यः स्पृहयन्ति कृष्णे।
यथात्वमेवार्हसि तेषु वृत्तं प्रयोक्तुमार्य्याच यथैव कुन्ती। तेष्वप्रमादेन तथा करोति तथैव भूयश्च तथा सुभद्रा।
यथाऽनिरुद्धस्य यथाऽभिमन्योर्यथासुनीथस्य यथैव भानोः। तथा विनेता च गतिश्च कृष्णे तवात्मजानामपि रौक्मिणेयः।
गदाऽसिचर्म्मग्रहणेषु शूरानस्त्रेषु शिक्षासु रथाश्वयाने। सम्यग्विनेता विनयेदतन्द्रीस्तांश्चाभिमन्युः सततं कुमारः। १२५८५
स चापि सम्यक् प्रणिधाय शिक्षां शस्त्राणि चैषां विधिवत् प्रदाय। तवात्मजानाञ्च तथाऽभिमन्योः पराक्रमैस्तुष्यति रौक्मिणेयः।
यथाविहारं प्रसमीक्ष्यमाणाः प्रयान्ति पुत्रास्तव याज्ञसेनि। एकैकमेषामनुयान्ति तत्र रथाश्वयानानि च दन्तिनश्च।
अथाब्रवीद्धर्म्मराजन्तु कृष्णो दशार्हयोधाः कुकुरान्धकाश्च। एते निदेशं तव पालयन्तस्तिष्ठन्तु यत्रेच्छसि तत्र राजन्।
आवर्त्ततां कार्म्मुकवेगवाता हलायुधप्रग्रहणा मधूनां। सेना तवार्थेषु नरेन्द्र यत्ता ससादिपत्त्यश्वरथा सनागा।
प्रस्थाप्यतां पाण्डव धार्त्तराष्ट्रः सुयोधनः पापकृताम्वरिष्ठः। सहानुबन्धः ससुहृद्गणश्च भीमस्य सौभाधिपतेश्च मार्गं। १२५९०
कामं तथा तिष्ठ नरेन्द्र तस्मिन् यथाकृतस्ते समयः सभायां। दशार्हयोधैस्तु हतारियोधं प्रतीक्षतां नागपुरं भवन्तं।
व्यपेतमन्युर्व्यपनीतपाप्मा विहृत्य यत्रेच्छसि तत्र कामं। ततः प्रसिद्धं प्रथमं विशोकः प्रपत्स्यसे नागपुरं सुराष्ट्रं।
ततस्तदाज्ञाय मतं महात्मा यथावदुक्तं पुरुषोत्तमेन। प्रशस्य विप्रेभ्य च धर्म्मराजः कृताञ्जलिः केशवमित्युवाच।
असंशयं केशव पाण्डवानां भवान् गतिस्त्वच्छरणा हि पार्थाः। कालोदये तच्च ततश्च भूयः कर्त्ता भवान् कर्म्म न संशयोऽस्ति।